

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva sentinței Judecătorei Rezina din 04 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013, în privința inculpaților

***Gaidibadi Victor Victor**, născut la 17 martie 1983, originar și locuitor al s. Țăhnăuți, r-nul Rezina, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Juravliov Evgheni Victor**, născut la 29 aprilie 1992, originar și locuitor al or. Rîbnița, str. Pobeda 30, ap. 88, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>10 septembrie – 04 decembrie 2012,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>25 februarie - 30 aprilie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>06 noiembrie 2013 - 29 ianuarie 2014;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rezina din 04 decembrie 2012, inculpatul Gaidibadi Victor a fost achitat de sub săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din lipsa elementelor infracțiunii.

Procesul penal în privința inculpatului Juravliov Evghenii pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost încetat, dat fiind că fapta constituie o contravenție prevăzută la art. 78 alin. (2) Cod Contravențional, fără aplicarea sancțiunii contravenționale, din motivul expirării termenului de prescripție, prevăzut de art. 30 Cod Contravențional.

2. În fapt, instanța a constatat că inculpații Gaidibadi Victor și Juravliov Evghenii se învinuiesc că la 05 august 2012, orele 22.50, aflîndu-se pe terenul de fotbal din satul Țăhnăuți, raionul Rezina, încălcînd grosolan ordinea publică și manifestînd o vădită lipsă de respect față de societate, în prezența mai multor persoane, fără careva motive întemeiate, i-au aplicat lui Lisnic Viorel multiple

lovituri cu pumnii în regiunea feței, l-au îmbrâncit cu scopul de a-l scoate din automobilul său, provocându-i dureri fizice și amenințându-l cu deteriorarea automobilului.

Instanța a reținut în temeiul probelor administrate că acțiunile inculpaților au fost determinate de faptele și comportamentul părții vătămate, care, dorind să le demonstreze prietenilor săi capacitățile sale de dirijare iscusită a automobilului, a intrat pe terenul de fotbal și a purces la manevre, fără a ține cont de faptul că î-l deteriorează, iar la pretențiile înaintate a răspuns sfidător.

Inculpații, fiind jucători ai echipei de fotbal, depunând multă străduință și eforturi pentru amenajarea stadionului, aveau suficiente motive să se revolte de acțiunile ultimului. Însăși partea vătămată, mai târziu, conștientizând caracterul greșit al acțiunilor sale, și-a cerut scuze și a propus, mai întâi bani pentru restabilirea terenului, iar apoi să-i servească pe toți cu bere.

Între declarațiile părții vătămate și martorilor din partea acușării există divergențe esențiale. Dacă partea vătămată a declarat în ședința de judecată că a fost lovit de către inculpatul Juravliov L. de 2 ori peste față, iar de către Gaidibadi V. a fost amenințat cu cuțitul, apoi martorii O. Omelianiuc, A. Dragancea și P. Marchitan au indicat doar o lovitură din partea lui Juravliov, iar amenințări de la Gaidibadi în adresa părții vătămate n-au auzit.

Martorul A. Dragancea a declarat că inculpatul Gaidibadi avea la el cuțit, pe când partea vătămată - că el a cerut cuiva să-i aducă un cuțit, iar martorul O. Omelianiuc - că el personal s-a dus după cuțit, dar cuțit în mâna inculpatului n-a văzut. Tot martorul A. Dragancea a declarat că partea vătămată a fost apucat cu mâinile de gât de către Juravliov, pe când partea vătămată nu a indicat despre aceasta. Deși partea vătămată a afirmat în ședința de judecată că a fost lovit de către Juravliov după ce a oprit automobilul și a coborât din el, martorul O. Omelianiuc a declarat că el a fost lovit în timp ce automobilul se deplasa. Cele menționate, denotă faptul că atât partea vătămată cât și martorii nu au fost sinceri în declarațiile lor și instanța le-a apreciat critic.

Instanța a mai reținut că la examinarea medico-legală a părții vătămate, leziuni corporale n-au fost stabilite, iar cu plîngere la organul de poliție el s-a adresat abia la a cincea zi. Toate acestea demonstrează că incidentul ce a avut loc pe terenul de fotbal nu a fost un caz grav, iar partea vătămată, recunoscînd și vina sa în cele întîmplate, inițial nu s-a adresat cu cerere la poliție și doar, potrivit lui, după ce s-a consultat cu alte persoane, a decis să depună plîngere.

Astfel, partea acușării nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar dovedi vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, iar acțiunile lor nu conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, instanța a concluzionat că în cadrul cercetării judecătorești și-a găsit confirmare faptul aplicării de către Juravliov a unei lovituri cu palma peste față părții vătămate, provocându-i acestuia dureri fizice, acțiune care se încadrează în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 287

alin. (2) lit. b), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Apelantul a invocat că instanța de judecată nu a luat în considerație toate probele acuzării, care au fost legal acumulate la urmărirea penală și cercetate în instanță și care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpaților.

Urma de apreciat critic declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată Turcu P., Domenti R., Ciubotaru L., care au dat declarații favorabile inculpaților, concretizând că nimeni din persoanele prezente pe terenul de fotbal nu s-a comportat cu partea vătămată, brutal, iar Juravliov doar 1-a împins pe Lisnic V. dar nu 1-a lovit, cu toate că în cadrul urmării penale tot acești martori au declarat că au văzut cum Juravliov 1-a lovit pe Lisnic. Acești martori au fost favorizați să dea asemenea declarații din considerentul că sunt din același sat cu inculpatul Gaidibadi și joacă într-o echipă de fotbal cu ambii inculpați.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013, apelul a fost respins.

Instanța de apel a reținut că din cumulul de probe acumulate și analizate în cadrul instanței de fond și celei de apel rezultă că învinuirea adusă lui Gaidibadi Victor, în ședința de judecată nu și-a găsit confirmarea și el urmează a fi achitat din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, iar în acțiunile lui Juravliov Evghenii se regăsesc elemente constitutive ale contravenției prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

Potrivit declarațiilor părții vătămate, cât și a martorilor audiați în cadrul ședințelor de judecată a instanței de fond, conflictul 1-a provocat însăși partea vătămată prin demonstrarea iscusinței sale de conducere a automobilului, intrând pe terenul de fotbal și efectuând manevre, deteriorând în așa fel terenul de fotbal la care inculpații au depus multă străduință și eforturi pentru amenajarea acestuia.

Astfel, cu toate că inculpatul Gaidibadi Victor 1-a amenințat pe Lisnic V. că o să-i taie anvelopele cu cuțitul, pentru a-i stopa acțiunile de distrugere a stadionului, amenințarea lui nu a fost îndreptată la încălcarea ordinii publice, la aplicarea violenței fizice, urmată de provocarea unor leziuni de gravitate diferită, ceea ce exclude în acțiunile lui elementul constitutiv al infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Codul penal. Mai mult, nu pot fi admise nici argumentele apelantului precum că Gaidibadi ar fi amenințat cu aplicarea cuțitului, deoarece o asemenea învinuire nici nu le-a fost înaintată inculpaților prin rechizitoriu.

Totodată, instanța de fond justificat a concluzionat lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal în acțiunile inculpatului Juravliov, deoarece dânsul a aplicat forța fizică nu din intenții huliganice, de a încălca ordinea publică sau de a înjosi cinstea și demnitatea părții vătămate, sau de a manifesta lipsa de respect față de societate, ci acțiunile lui au fost provocate de ultimul, care distrugea suprafața stadionului, care a fost construit, amenajat și restabilit de inculpați. Cu toate că, conform raportului de expertiză medico-legală nr.217/D din 14.08.2012, la partea vătămată leziuni corporale nu au fost depistate, totuși, ținând cont de faptul că el a fost lovit de 2 ori cu palma de către Juravliov, în acțiunile lui se întrunesc semnele calificative și elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a indicat că instanțele de judecată incorect l-au achitat pe inculpatul Gaidibadi și a încetat procesul penal în privința inculpatului Juravliov, bazându-se doar pe declarațiile inculpaților și martorilor apărării, că nu au luat în considerație toate probele acuzării care au fost legal acumulate la urmărirea penală și cercetate în instanță și care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpaților.

Instanța de fond a luat poziția apărării, ceea ce este inadmisibil într-un proces judiciar, indicând că în declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării există divergențe.

Instanța de apel, la rîndul său, a conchis că declarațiile date de A. Dragancea, P. Marchitan sînt consecvente și coroborează cu depozițiile lui Omelianiuc O. și a părții vătămate, dar care nu dovedesc vina inculpaților, deoarece, dînșii deasemena au indicat că partea vătămata a fost agresată doar de către inculpatul Juravliov.

Deasemena, instanța de apel indică că nu pot fi admise argumentele acuzării că Gaidibadi ar fi amenințat cu aplicarea cuțitului, deoarece asemenea învinuire inculpaților nu le-a fost înaintată.

Dar, din toate aceste declarații rezultă un singur lucru și anume - toți martorii au declarat că Gaidibadi a amenințat că v-a tăia anvelopele automobilului părții vătămate, indiferent de faptul dacă avea sau nu cuțit la el, argumentul principal fiind acela al amenințării.

Inculpaților nu le-a fost înaintată învinuirea în temeiul alin. (3) al art. 287 Cod penal, nu din motivul lipsei unor amenințări cu aplicarea cuțitului, ci din motiv că aceste amenințări au fost îndreptate în direcția deteriorării automobilului părții vătămate prin tăierea anvelopelor, iar potrivit textului art. 287 alin. (3) Cod penal, constituie huliganism agravat acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2), dacă au fost săvîrșite cu aplicarea sau încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

Respectiv, acțiunile date nefiind îndreptate spre vătămarea integrități corporale părți vătămate, învinuirile aduse inculpaților sînt corecte, iar probele aduse de către acuzare sînt suficiente pentru pronunțarea unei hotărîri de condamnare a acestora.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 420 alin. (1) Cod de procedură penală, deciziile pronunțate de curțile de apel ca instanțe de apel pot fi atacate cu recurs.

Însă, conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, dar fără a agrava situația inculpaților. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

În aspectul vizat se reține că recursul nominalizat este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeuri pentru declararea recursului ordinar - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Totodată, în pofida prevederilor enunțate, recurentul nu a specificat asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi erorile concrete de drept și esența circumstanțelor că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Rezultă, că recursul ordinar nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul procurorului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica și care ar agrava situația inculpaților.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu întrunește condițiile legale de conținut.

Prin urmare, dat fiind că recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva sentinței Judecătoriei Rezina din 04 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013 în privința inculpaților Gaidibadi Victor Victor și Juravliov Evgheni Victor, deoarece nu îndeplinește condițiile legale de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 19 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

29 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva sentinței Judecătoriei Rezina din 04 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013, în privința inculpaților

***Gaidibadi Victor Victor**, născut la 17 martie 1983, originar și locuitor al s. Țăhnauți, r-nul Rezina, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Juravliov Evgheni Victor**, născut la 29 aprilie 1992, originar și locuitor al or. Rîbnița, str. Pobeda 30, ap. 88, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva sentinței Judecătoriei Rezina din 04 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013 în privința inculpaților Gaidibadi Victor Victor și Juravliov Evgheni Victor, deoarece nu îndeplinește condițiile legale de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 26 februarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco